

האסיר היקר ביותר מבקש להשתחרר

אושפזתי כבר שמונה פעמים בבית-החור לים אסר הרופא. בסך-הכל הייתי מאושפז 237 ימים, סיפר בן-ציון. גם בעצם ימים אלה מאושפז יהושע בן ציון, בביתן 40 של המחלקה האורולוגית באסר הרופא. חבוש כיפה על ראשו, הוא נראה תשוש ושבור. "מה אני יכול לעשות? אני רק מקווה שיהיה בסדר, ושעוד תהיה לי ההודמנות להוכיח את צידי

„נשארה לו

שנה אחת לחיות!

והיעדר הטיפול הרפואי המתאים ככלא הזיקו לו קשות, והוא לקה בהתקף חמור של קצרת. רופא הכלא הורה להעבירו במהירות לבית-החולים.

מאז מבלה בן-ציון את זמנו על הקו אסר הרופא — כלא רמלה. ככלא עצמו מצויה מירפאה ובה בית-חולים קטן, ש"לדיברי אנשי וציבות שירות בתי-החוסה עומד על רמה שאינה נופלת מרמתו של

פני כשנתיים נידון יהושע בן ציון, המנכ"ל לשעבר של בנק ארץ ישראל—בריטניה, לשתים-עשרה שנות מאסר, על חלקו בפרשת המעילה בכספים בבנק שניהל. בבית-המישפט הואשם בכך שמעל בכסום של 47 מיליון לירות. אולם יהושע בן-ציון, כך מסתבר עתה המשיך, גם בתקופת שיבתו בכלא רמלה, להוציא כספים מקופת המדינה. עד כה עלה יהורשע בן-ציון למדינה, בתקופת מאסרו, כ-300 אלף לירות.

מתוך 14 החודשים שהוא יושב בכלא, בילה כשמונה חודשים בבתי-חולים.

קתי, שעלולה להפיל אחרים, סיפר לכתב העולם הזה שביקרו שם. שלושה סוהרים מנציבות שירות-בתי החוסה מתחלפים בשמירה על האסיר ה"חולה, משך 24 שעות ביממה. אך עיקר השמירה עליו מבוצע דווקא על-ידי החור לים האחרים שעימו בחדר. כאשר ביקש כתב העולם הזה לשוחח עם בן-ציון, הת" נסלו עליו ועל צלם המערכת כמה מן החולים, ניסו לחטוף את המצלמה מידי הצלם. "אתם לא תדברו איתו! הוא אסיר!" צעק אחד החולים.

שומרו של בן-ציון אינם חוששים ש"האסיר שלהם ינסה לברוח. הם מעדיפים את חברתו הנעימה של האחיות, באחד החדרים הסמוכים, כפי שנראה לעין. בעת שהותו בבית-החולים מנצלים בניי מיספחתו את ההודמנות, ומבקרים אצלו יותר מן הרגיל. לשומרים זה לא איכ" פת, והנהלת כלא רמלה, האחראית לאסיר שלה, נוטה לגלות גמישות.

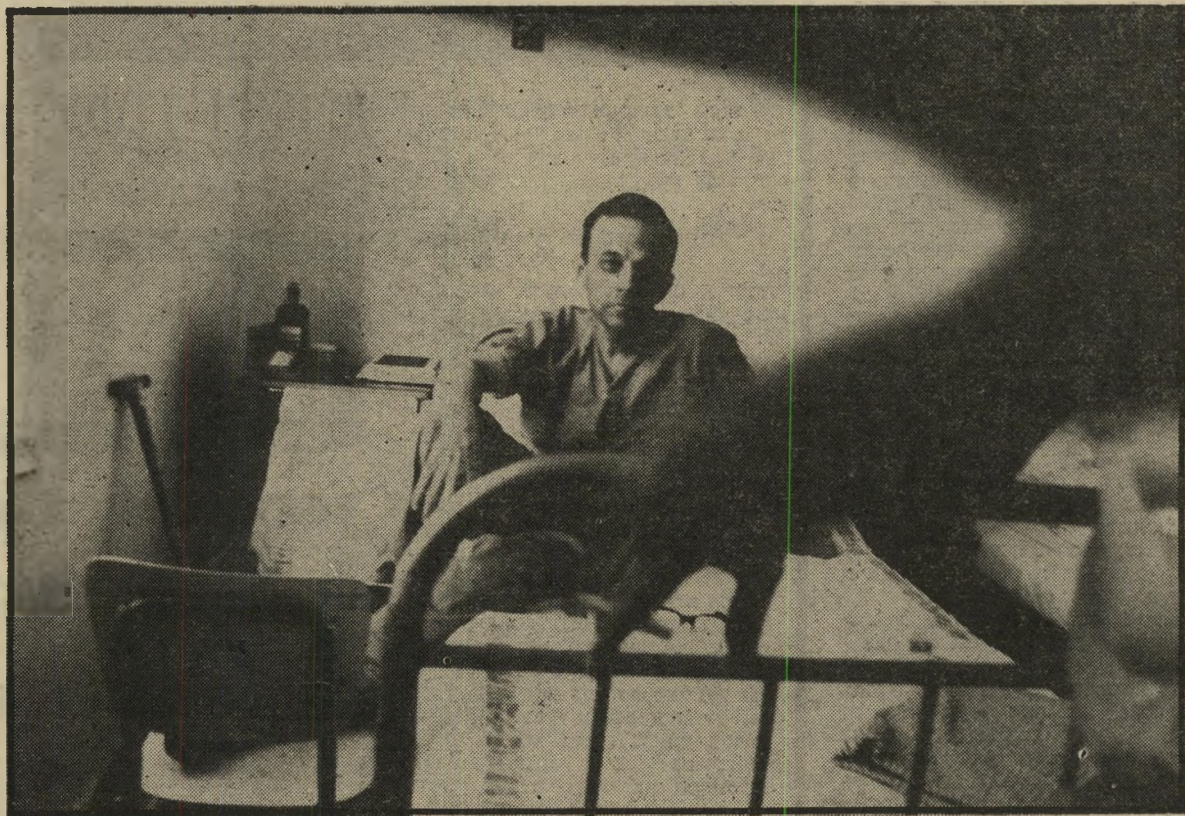
„לשחרר אותו

מהכלא מייד!"

בני-מיספחתו של בן-ציון מכחישים את הטענות, כאילו אישפוזו הפך דבר שבשיגרה ונובע רק מקשריו הסוריים בעבר. אולם אין לשכוח, כי יום-אישפוזו בבית-החולים אסר הרופא עולה לשירות-בתי-החוסה כ-350 לירות. החולה היקר מעניק גם פרנסה לשלושת השומרים, המופקדים עליו יומם ולילה. הישוב פשוט מלמד, כי עד היום עלה בן-ציון בתקופת כליאתו, כ-300 אלף לירות.

בן-ציון משתדל להיות חזק מאד ולהתגבר על מחלתו. בכלא אי-אפשר היה לספל בו, אמר עורך-הדין מירון. רופאי המחלקה עצמם אינם אופטימיים ביחס למחלתו, וחוות-ידעתם הרפואית חדי-משימעי: "יש לשחררו מבית-הכלא! בית החולים של הכלא לא מסוגל לעזור לו! בכלא הוא ימות תוך פחות משנה!"

אולם ועדת-השיחורורים של נציבות-בתי החוסה עושה מלאכתה בעצלתיים. את תגובתה הרשמית של הנציבות אי-אפשר היה להשיג בסוף השבוע שעבר. הנציב החדש יצא לחופשה, וכמוהו סגנו וכן גם ידובר. קצינים אחרים, שהסכימו להביע "הערכה בלתי-רשמית", סיפרו כי בן-ציון נתון, למעשה במלחציים. הנהלת כלא רמלה מבקשת להיפטר ממנו, ומעדיפה שישכב בבית-החולים, אמרו. "בנציבות לחוצים על ההנהלה להחזיר אותו לי כלא בכל פעם מחדש. שם הוא מתמוטט במהירות, בגלל מצב בריאותו והוראות בית-החולים, ושוב הוא יוצא לאסר הרופא." מנהל כלא רמלה סירב לשוחח על ה"עניין, וכך אישר את דבר מחלתו של בן-ציון. מועדת-השיחורורים של נציבות שירות בתי-החוסה נמסר כי "הוועדה שמ" עה מומחים שדנו במצבו של בן-ציון, והגיעה למסקנה כי עדיין מוקדם להגיד דיר את מחלתו כחולנית מתמדת." הרופא אים מנבאים בפסימיות כי "נותרה לבן ציון רק שנתיים-אחת." ובביתן 40 בי אסר הרופא, שוכב במיטתו החולה היקר ביותר של המדינה, וממלמל בקול חלוש: "מה לעשות? מה לעשות?"

שלו, כששלושה סוהרים מיוחדים מופקדים כל הזמן על שמירתו בבית-החולים, בשלוש מישמרות ליום. דמי-האישפוז ושכר הסוררים מסתכמים בכסף ל"י ליום — זה המחיר שעולה מאסרו של בן-ציון למדינה. הכתם הנראה בתמונה הוא היד שניסתה למנוע מצלם העולם הזה לצלם את יהושע בן-ציון במיטתו.

דוי, צרעל-נאטי נגד שרי-המיטרה, שלמה הילל, ונגד ועדת-השיחורורים של נציבות שירות-בתי-החוסה. השופט ציונה עליהם להשיב, תוך 14 ימים, "מדוע לא יצו על שיחרורו של יהושע בן-ציון מהכלא מחמת חולניתו הקשה והמתמדת."

ועדת השיחורורים של נציבות שירות-בתי-החוסה דנה כבר זמן רב בבקשתו של יהושע בן-ציון להשתחרר מן הכלא, סיפר עורך-הדין אליהו מירון (ונמירובס"ק). פרקליטו של בן-ציון עוד מתקופת המישפט על בנק ארץ-ישראל—בריטניה, "יהושע, במצבו הנוכחי, משותק חלקית, והוא צפוי לשתפ-דמם במוח בכל רגע. במצבו הנוכחי לא יוכל להיות עוד הר"י בה זמן כאסיר, ולבטח לא בכלא." למעשה שוהה יהושע בן-ציון בכלא רק מאז חודש יולי אשתקד, למרות שפסק-הדין של בית-המישפט המחוזי ניתן שנה קודם-לכן. בגלל מצב בריאותו והוראות רופאיו, הוחלט בחלונות הגבוהים לאפשר לבן-ציון להימצא במאסר-בית עד לעיר עורו על פסק-הדין, שגור עליו שנים-עשר שנות מאסר. בית-המישפט העליון דחה את ערעורו, ולמרות לחצים שהפעילו מקרי רביו של בן-ציון, הוא נשלח לכלא. מאו,

יהושע בן-ציון, לשעבר מנהלו

ומבעליו של בנק ארץ-ישראל—בריטניה (ראה תמונה למעלה מימין), כפי שצולם במיטת חוליו שבמחלקה הפנימית בבית-החור לים אסר הרופא בצרפין. בן-ציון מאושפז שם רוב תקופת המאסר

בן-ציון בבית-החולים

ומבעליו של בנק ארץ-ישראל—בריטניה (ראה תמונה למעלה מימין), כפי שצולם במיטת חוליו שבמחלקה הפנימית בבית-החור לים אסר הרופא בצרפין. בן-ציון מאושפז שם רוב תקופת המאסר

כל בית-חולים אחר מחוץ לחומות הכלא, אך לאמיתו של דבר, לדיברי אסירים משוחררים, מדובר רק בחדר לא-גדול מסר-אוויר, שבו ניצבות מיטות אחדות בצפיפות גוראה.

ועדת השיחורורים

מסרבת

הנהלת כלא רמלה לא רצתה לקחת את האחריות להידרדרות אפשרית נמצבו של יהושע בן-ציון בכלא, שמן הסתם היתה זוכה בפירסום רחב. משום כך דאגה ההנהלה להיפטר ממנו, ולהעבירו לבית-החולים בכל פעם שיכלה לעשות זאת כאשר החריף מצב בריאותו. אלא שדבר אישפוזו המחודש של בן-ציון הגיע גם לאונייים בדרגות גבוהות, שדאגו להציג סימני-שאלה לפני נציב שירות-בתי-החוסה, גונדר אריה גיר, ואחר כך לפני מחליפו, גונדר חיים לוי, הללו נאלצו, שמונה פעמים בשנתיים האחרונות, להורות להנהלת כלא רמלה להחזיר את "האסיר החשוב" אל הכלא. המישפט-הגבוה-לצדק בירושלים משה לני בסוף השבוע שעבר הוציא שופט בית-

שתי שנות המאסר היו לבן-ציון הרבה יותר מתקופת-מאסר רגילה, על כל הסבל הכרוך בכך. ידידיו הקרובים, ובני-מישי-פחתו, ידעו על המחלה הממארת שבה לקה כבר לפני שנים אחדות, עוד לפני שנכלא. הרופאים הבטיחו לבן-ציון, "עוד הרבה שנות חיים, אם רק ישמרו על אורח-חיים נכון." אולם אורח-החיים בכלא רמ" לה איננו כדיוק אותו אורח-החיים שאליו התכוונו הרופאים.

עוד בתקופת המישפט לקה יהושע בן-ציון בהתמוטטות הבלתי-נמנעת. אבתנת הרופאים היתם: מחלת-גשימה כרונית, שאיננה ניתנת לריפוי. בנוסף התגלתה אצ" לו, מאוחר יותר, מחלה בכלייה-דם שנתה שדה כסרטר-הדם (לאוקמיה). למרות ה"ח" לטח בית-המישפט שבן-ציון יוחזק במעי צר עד תום המישפט, הוחלט, על-פי ה"ר ראת הרופאים, לאפשר לו לשהות מרבית הזמן במעצרי-בית בביתו שבשדרות-בן-ציון בתל-אביב. אחרי שניתן פסק-הדין, עבר בן-ציון מידי אנשי המיטרה לידי אנשי נציבות שירות-בתי-החוסה. תחילה לא הכירו אבי שי הנציבות במחלותיו, והוא הוכנס לתא רגיל בכלא רמלה, יחד עם עוד שלושה אסירי "הצווארון הלבן". המזון הגרוע,